

sł. B. Schmolke

H e a H E a e

1. Mój Je - zus żyw! Cóż to śmierć zna - czy, gdy ma Gło - wa tri - um -
 2. Zwy - cię - żył Je - zus, u nóg Je - go, co mi mo - gło ży - cie
 3. Mój Je - zus żyw, grób o - two - rzo - ny, więc do gro - bu we - sół
 4. Ży - wo - tem Je - zus mi zo - sta - nie, w ser - cu z Nie - go się ra -

5 H e H e a H E

1. fu - je? W dzie - dzie - twie ży - wot dać mi ra - czy, cho - ciaz
 2. od - jąć. Nie prze - jemie trwo - ga ser - ca me - go, gdy i
 3. wsta - pię. Że i ja bę - dę o - ży - wio - ny mo - cą
 4. du - ję, a gdy na - dej - dzie me sko - na - nie, już bo -

9 a e H e H e D⁷ G a

1. cia - ło w grób wstę - pu - je. Smut - ku precz, mam ra - dość
 2. ja śmierć mu - szę przy - jąć. Ot - chłani pie - kła drży praw -
 3. Je - go, nic nie wąt - pię. Słod - kie Sło - wo Je - go
 4. ja - zni nie u - czu - ję, bo mi w nie - bie da byt

13 D e H e a H⁷ e

1. w so - bie, Je - zus żyw, nie masz Go w gro - bie!
 2. dzi - wie, bo brzmią gło - sy: Je - zus ży - je!
 3. w świe - cie: Jam żyw i wy żyć bę - dzie - cie!
 4. bło - gi ten mój ży - wy Je - zus dro - gi.